

Т О М - I -
РЕШЕНИЕ № 7

Гр.Перник , 27.01.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на шестнадесети януари две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ Й. ИВАНОВА

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 541/2008 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.118 от КСО.

Делото е образувано по жалба на М.И.К.,***, против решение № ТЗ-4/29.08.2008 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № 118/08.07.2008 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО.

С атакуваното решение не е призната за трудова, злополука станала на 26.12.2008 г. изразяваща се в пътен инцидент на връщане от работа, със служебен автомобил на пътя между община гр.Радомир и община гр.Бобов дол, при която е пострадал М.И.К..

Жалбоподателят поддържа становище за незаконосъобразност на решението , тъй като административният орган при постановяването му не се е съобразил с установената по преписката фактическа обстановка и неправилно не е квалифицирал увреждането като трудова злополука.

Ответникът по жалбата - ТП на НОИ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата . Моли, съда да потвърди обжалваното решение, като правилно и законосъобразно.

Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованата страна "В.Б." ЕООД, редовно и своевременно призовани не се явяват в съдебно заседание и не изразява становище по оспорването.

Административен съд - Перник , след като се запозна с писмените доказателства приложени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК , прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима , подадена е в законоустановения срок от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол - решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

За трудова злополука разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО счита всяко внезапно увреждане на здравето станало по време и във връзка, или по повод извършваната работа , както и при всяка работа извършвана в полза на предприятието, когато е причинена неработоспособност или смърт.

Спорът между страните, в конкретният случай, се свежда до това дали злополуката е настъпила при условията на чл.55, ал.1 от КСО и в този смисъл трябва да бъде извършен анализ на правната разпоредба. Фактическият състав на трудовата злополука според предвиденото в закона съдържа следните елементи: наличие на внезапно увреждане на здравето, внезапното увреждане на здравето да е причинило неработоспособност или смърт, това увреждане на здравето да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка друга работа извършвана в интерес на предприятието.

Фактическата обстановка по настъпване на увреждането се установява от административната преписка по следния начин:

Пострадалият М.И.К. е работил в "В.Б." ЕООД, гр. Б. до 31.03.2008 г., поради което осигурителни отношения между него и работодателя са налице. Към 26.12.2007 г. е заемал длъжност "охранител".

В деня на увреждането - 28.12.2007 г. М.К. е бил на работа и след приключване на работния ден си е тръгнал към къщи, заедно със свои колеги, като са ползвали служебен автомобил "Н.", с ДК№*****. Жалбоподателят се е возил на мястото до водача, когато е станало пътно транспортно произшествие, при което автомобила е паднал в дере край пътя на 12-15 м. дълбочина. В следствие на ПТП-то М.К. е пострадал, като е получил фрактура на V ребро от лявата страна.

М.К. *** декларация за трудова злополука с вх. № 2277 от 19.05.2008 г. към нея са приложени протокол за ПТП №830379 от 26.12.2007 г., фиш за медицинско обслужване на пациент от спешен екип на 28.12.2007 г., искане за рентгеново изследване от 29.12.2007 г., копия от болнични листове за настъпила временна неработоспособност.

След спазване на административната процедура по установяване на фактическата обстановка длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО със свое разпореждане №118/08.07.2008 г. е отказало да признае увреждането на М.К. за трудова злополука, като е приело, че увреждането довело до временна неработоспособност на пострадалото лице не е настъпило в следствие на нараняване във връзка с трудовата дейност на същото. След инцидента на 26.12.2007 г. жалбоподателят се е явявал на работа и е изпълнявал трудовите си задължения, като едва след 30.12.2007 г. е излязъл в болничен отпусък.

Разпореждането е обжалвано по административен ред на основание чл.117, ал.2 от КСО пред Ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник и е потвърдено с решение № ТЗ-4 от 29.08.2008 г. И с това решение административният орган приема, че злополуката не е трудова, тъй като причините за възникването ѝ не са в причинна връзка с трудовата дейност на пострадалия, както и не попада в хипотезата на чл.55, ал.2 от КСО. Отново при квалифицирането на злополуката се акцентира върху обстоятелството, че временната нетрудоспособност е възникнала в по късен етап и в болничните листове представени пред административният орган е посочено, че има битов характер.

С оглед установената по горе фактическа, която не е спорна между страните е видно, че са налице два от елементите на фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО - внезапно увреждане на здравето, което от своя страна е причинило неработоспособността на пострадалият.

Спорно е осъществяването на третият елемент от фактическия състав - дали увреждането е станало през време или във връзка и по повод на извършваната работа или при извършване на всяка работа в полза на предприятието.

От показанията на участниците в инцидента и присъствалите лица е установено, че непосредствено след злополуката пострадалия не се е оплаквал от болки и се е явил на работа според установения за това график. Едва на 30.12.2007 г. е заявил, че "има болки и ще ходи на лекар".

Само наличието на увреждане на здравословното състояние не е винаги трудова злополука. Изисква се това увреждане да е станало през време на работата. Но и това

обстоятелство не е достатъчно, може даден работник да е получил увреждане на здравословното състояние през време на работа , което да е довело до временна неработоспособност , но това увреждане няма да се счита за трудова злополука , макар и да е станала през време на работа , ако то не е получено във връзка и по повод извършваната работа.

Оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част , позовава се на правно релевантни факти , които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административният орган обстойно е коментирал писмените доказателства представени пред него и е стигнал до правилният извод ,че декларираната злополука няма характер на трудова по смисъла на чл.55 от КСО. В решението е отговорено на всяко възражение на жалбоподателя. Излагането на подробни мотиви дава възможност на съда да осъществи без затруднение контрола за законосъобразност.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма , при правилно прилагане на материалният закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразен с целта на закона. В този смисъл акта се явява законосъобразен и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл.143, ал.4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ гр. Перник, сумата от 150 /сто и петдесет / лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М.И.К.,*****, против решение № ТЗ-4/29.08.2008 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № 118/08.07.2008 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО.

ОСЪЖДА М.И.К. , ЕГН*****,*** сумата от 150 лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143,ал.4 от АПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: